

udgifter, og at de i nødvendigt Omfang kan iværksættes med kort Varsel, saa snart der maatte være Behov herfor.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, *hvilke Grupper af unge arbejdsløse, der bør henvises til Lejrene*, og om Fremgangsmaaden ved Henvisningen, har Kommissionen den Opfattelse (se dog Mindretalsforslag vedrørende dette Spørgsmaal nedenfor Sp. 2913), at den Gruppe unge, der paa en eller anden Maade er kommet til at staa uden for det normale Erhvervsliv, paa tilsvarende Maade som efter den nugældende Lov bør mødes med særlige Retsvirkninger, naar de nægter at efterkomme Henvisningen til en Ungdomslejr, naar de har været arbejdsløse gennem nogen Tid, og naar ingen særlige Omstændigheder gør sig gældende, idet man næppe kan forvente, at alle disse unge frivilligt vil søge Lejrene.

Kommissionen har endvidere overvejet, hvorvidt der maatte være Grund til at opretholde den bestaaende Regel om ogsaa at give de unge arbejdsløse, der maatte ønske det, Adgang til at blive henvist til en Ungdomslejr, uanset at de kun har været arbejdsløse en ganske kort Tid.

Efter Kommissionens Opfattelse bør ogsaa denne Bestemmelse opretholdes. Det har herved været afgørende, at de unge paa Lejrene som foran nævnt faar en egentlig arbejdsmæssig Træning og Uddannelse, i Forbindelse med en teoretisk almindende Undervisning i Tilknytning til Arbejdet, en Uddannelse og Udvikling som de unge ufaglærte ikke paa anden Maade kan opnaa, og som til en vis Grad opvejer den supplerende Uddannelse, som de unge faglærte opnaar gennem de tekniske Skoler. Hertil kommer imidlertid, at det efter Kommissionens Opfattelse vil være af Værdi for Arbejdet og Undervisningen paa Lejrene, at ikke blot den daarligst stillede Del af de unge arbejdsløse henvises til disse, men at ogsaa den bedre Del af de unge kommer med, saaledes at de ved det fælles Arbejde og fælles Undervisning kan virke løftende for den daarligste Del. Det bemærkes herved, at det over for Kommissionen er oplyst, at det ikke paa Lejrene vil volde Vanskeligheder at tilrettelægge Arbejdet og Undervisningen saaledes, at det rette Samspil mellem disse 2 Grupper af unge kan komme frem.

Uanset, at der saaledes inden for Kommissionen er Enighed om, at det Apparat, der gennem Loven om Ungdomslejre er etableret, bør søges opretholdt i det nu bestaaende Omfang, har Kommissionen dog fundet Anledning til at gøre særlige Bemærkninger til enkelte af de gældende Bestemmelser, først og fremmest vedrørende den gældende *Aflønningsform for Deltagerne i Ungdomslejrene*.

Efter de nugældende Regler ydes der som foran nævnt Deltagerne et Pengevederlag af 13—15 Kr. ugentlig for 40 Timers Arbejde foruden Kost, Logi og Hjemmetøj, men det har vist sig, at Deltagerne navnlig hæfter sig ved det forholdsvis ringe Pengebeløb, der paa Forhaand gør dem mistænksomme over for hele Institutionen.

Der har inden for Kommissionen været Enighed om, at det, ogsaa under Hensyn til, at man ikke ved at udbetale de unge en Slags Lomme penge lærer dem at administrere, men at dette først opnaas ved, at de unge faar den Følelse, at de har tjent en Ugeløn, og at de selv skal administrere den, maa anses for ønskeligt at finde frem til en anden Aflønningsform. Kommissionen maa i denne Henseende anse det for ønskeligt, at de unge arbejdsløse opnaar et Arbejdsvederlag, der staar i Forhold til det udførte Arbejde. Dette opnaas efter Kommissionens Opfattelse bedst ved, at Arbejdet i det Omfang, det er praktisk muligt, udføres i Akkord. Denne Aflønningsform vil virke som et Incitament for Deltagerne til at yde den størst mulige Arbejdsindsats og medvirker saaledes til det pædagogiske Formaal, at optræne Deltagerne til at yde en normal Arbejdspræstation.

Med Hensyn til Fastsættelsen af Akkordlønnens Størrelse skal Kommissionen bemærke, at det maa anses for rimeligt, at de sædvanlige overenskomstsmæssige Lønninger ved Akkordarbejde anvendes. Afgørende har det herved været, at de Arbejder,